

[Finansministeren]

Så er der hr. Thor Pedersen, der ligesom hr. Kim Behnke helt fejlagtigt antog, at jeg skulle være sur og fornærmet. Nej, nej, nej, nej, nej! Der skal større ånder til at gøre mig sur og fornærmet. Jeg var bare lidt sarkastisk. Jeg var bare lidt sarkastisk over den måde, især hr. Thor Pedersen har grebet sin oppositionsrolle an på. Jeg synes helt enkelt ikke, den passer sig for en person, der gennem en årrække har været minister. Det ser ikke så godt ud. Det synes jeg er synd for hr. Thor Pedersen. Meget, meget synd for hr. Thor Pedersen.

Jeg har ikke spor imod principielle debatter i folketingssalen om alt muligt eller for den sags skyld om ingenting. Jeg var glad for, at hr. Thor Pedersen på Venstres vegne fastslog statsministerens ret til at fastsætte antallet af ministre, ressortfordeling, omflytning m.v. Men det, hr. Thor Pedersen prøver at lave sammen med fru Anne Birgitte Lundholt, er jo i virkeligheden ad bagvejen at prøve at forhindre, at statsministeren kan udøve den ret. Det er et attentatforsøg mod den ret. Hvis dette beslutningsforslag kunne samle flertal, var det i virkeligheden et attentat, der var lykkedes, mod den ret, som hr. Thor Pedersen med så fast røst sagde at han da bestemt ikke ville antaste.

Jeg synes, vi nåede lavpunktet i debatten, da hr. Thor Pedersen citerede hr. Thor Pedersen vedrørende venner og bekendte og tillod sig den uhørte bemærkning, at statsministeren direkte eller indirekte skulle have bekræftet om de medarbejdere, vi taler om, at deres eneste kvalifikation var, at de var – det var hr. Thor Pedersens udlægning, det var et citat, hr. Thor Pedersen havde af hr. Thor Pedersen – venner og bekendte. Jeg vil godt sige, at min opfattelse er – og den tror jeg deles af samtlige de medlemmer af Folketinget, der har haft mulighed for ansigt til ansigt at møde de pågældende medarbejdere i en eller anden sammenhæng – at de er sagligt, kvalifikationsmæssigt på højde med de bedste blandt de mange, mange, mange gode, højt kvalificerede medarbejdere, der allerede er i centraladministrationen. Det er der ikke nogen af dem, der kender de pågældende – uden at være venner eller bekendte af dem – der har anfægtet.

Jeg har til lejligheden samlet lidt informationer om tidligere ansættelser, der kunne siges at være politiske, hvis vi skulle have den interes-

sante diskussion og pinde frem og tilbage, ud og hjem, hvordan de pågældende nu var ansat. Jeg skal bare minde om, at den daværende konservative finansminister ansatte en MF-kollega som særlig rådgiver i Finansministeriet i 1970. At den daværende Venstre-statsminister i 1974 ansatte en kendt Venstremand og politisk medarbejder ved Dagbladet i Ringsted som sin journalistiske medarbejder i Statsministeriet; den pågældende blev senere boligminister. At – som det har været nævnt af flere – hr. Henning Dyremose først som arbejdsminister og derefter som finansminister havde knyttet til sig i forskellige kapaciteter Erik Skov Petersen, som kom fra en stilling som akademisk sekretær i det konservative sekretariat på Christiansborg og blev headhunted til opgaven. Der kan sikkert nævnes flere; jeg kan jo ikke sætte hele efterretningstjenesten på at undersøge sådan noget, og det har vi heller ikke gjort. Men det er bare for ligesom at sætte hr. Thor Pedersens felttog i dets rette perspektiv.

Så vil jeg bare slutte med to bemærkninger. Den ene skal være til hr. Jes Lunde: dels en tak for et, synes jeg, overordentlig sagligt indlæg her i sagen, dels en bemærkning til problemet omkring overarbejde i Statsministeriet. Vi to kan jo sagtens blive enige om, at vi skal prøve på statens område som sådan så langt, som det overhovedet praktisk er muligt, at konvertere overarbejde til faste stillinger. Vi gjorde et til-løb til det i finanslovaftalen for i år – måske ikke det mest elegante, men det var altså det, vi kunne blive enige om. Jeg mener, man skal fortsætte den bestræbelse, men den situation, Statsministeriet er i lige nu og i de kommende måneder, er måske lidt for speciel til, at det vil være meget nemt lige præcis i forhold til arbejdspresset med indkøringen af en ny regering at klare sagen med nye ansættelser; det er simpelt hen også tidspresset, der gør det vanskeligt. Men jeg er enig i synspunktet mere principielt.

Hr. Kim Behnke vil jeg bare bede om ikke i fremtiden at forveksle min ikke alt for store respekt for nogle af hr. Kim Behnkes mange og lange indlæg med manglende respekt for Folketinget som sådan.

Formanden:

Fru Anne Birgitte Lundholt. Jeg betragter det som et indlæg i anden omgang.